

ΠΩΛΗΣΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΠΡΟΣΟΔΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ

1605, 29 Απριλίου

«... Έδεκί ὁ Ἰωάννης Καλοσινὰς τοῦ ποταῖ Στάθι θέλι καὶ δίδι καὶ πουλὶ ἀποδὰ καὶ ὁμπρὸς τοῦ μισερ Τζόρτζι Βαρούχα, υἱὸς εὐλαβεστάτου ἀφέντι πατέρα Θεοφίλου, κρασί μούστο δέ φέρμον μίστατα ἢ, οκτῶ, ἀποῦ τὸ ἀμπέλλι ὅπου ἔχει στο Γκούπω· εἰς τον ὀπίων μούστο ἤρθασιν θελιματικὸς τα ἄνοθεν μέρι καὶ ἀπρεζιάρασίν τονε υπερπυρα π. Τα ὀπία τοῦ ἔδοκεν ὁμπρὸς ἐμέν, τοῦ νοδαρο, καὶ τῶν κατῶγεγραμμένων μαρτυρων μέσα εἰσε τζικίνια χρουσά δίο γιὰ υπερπυρα νδ' καὶ το ρέστος κατρίνια ὅς τα υπερπυρα ογδοῖντα καὶ τελίως ὅλο πληρόθι. Ξεκαθαρίζοντας καὶ, ὄνταν ἤθελεν θέλι ὁ ἄνοθεν Ἰωάννης να ξαγοράσι τον ἄνοθεν μούστο, να μπορί να τονε πέрни διχοστάς καμίας λογίς κοντράστο, μα να μί μπορά τονε ξαγοράζει παρα πάντα ἀπόξιλα, ὕγου νά 'χι τέρμένω ὃ τζι ιέ τοῦ Μάρτι· καὶ ἀνίσος καὶ ἤθελεν περάσι τὸ ἄνοθεν τέρμενω, να μπορί ὁ ἄνοθεν ἀγοραστις να σκοδαρι τὸν ἄνοθεν μούστο χωρίς κοντράστο· καὶ ἤτζι να 'χι το τέρμενω ὁ ἄνοθεν πουλιτής ἀπο Μάρτι ἔως Μάρτι, ὀπλεγάροντας τα καλά του ὅλα πρεζέντε καὶ ἐρχόμενα εἰσε κάθα κερὸ χροιάζόμενο να μαντηνήρουν τον ἄνοθεν ἀγορασί στον ἄνοθεν μούστο ...».

ΔΩΡΕΑ ΕΝ ΖΩΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ

1610, 2 Ιουλίου

«... Έδεκί ὁ κυρ-Αγγελούτζος ὁ Καρὰτος ποταῖ καρ Τζανή ἀπου το χωριο Γενα καὶ τὴν σήμερον ἐδεπά εὐρισκόμενος, ἐστατίσας καὶ να λέγι πὸς στο μοναστίρι ὁ Ἅγιος Γεώργιος, κρασμένω στου Λία, χροστί να τοι πλερόσι μέλι λαῖνι ἕνα, το ὀπίων λέγι καὶ ἔχει γιους πατρωνάτους, τὸ ὀπίων μέλι λέγι πὸς χροστί τὸ κερμένω μοναστίρι ὀδιὰ καθαλαριόν καὶ ντεράδεχο να πλερόσι το κάθα χροστί, καθὼς λέγι καὶ ἐπλερόνέ το ἀπο ἀντίγα κισὸ καὶ παπού του πάντα, ἤτζι τὴν σήμερον θέλι με δύναμι ἐτουνοῦ τοῦ φανερού ἰνστρουμέντου τζι παρούσας ντονατζιὸς, πεθυμιστάς να ὀίξι τι μεγάλι ἀγαπι ὅπου ἔχει εἰς τον πανοσιότατον ἀφέντι πατέρα Νιμφον τὸν ἀπαρμπαρίγο καὶ να τοι πλερόσι εἰς μερτικό ἀπου τα πολὰ ὀμπλιγα ἀπου του ἔχει ὀνὰ πολὲς χάρες καὶ ἀγίδες ὅπου γνωρίζι ἀπο λόγου του εἰς πολὲς του χρίαις ὅπου του ἰνπορτάρασι, τὸ ὀπίων, ἂ δεν ἤθελεν κάμι ὁ ἄνοθεν κυρ-Αγγελούτζος, ἤθελεν πέσι εἰς το βίτζιον τζι ἀνευχαριστίας, γιὰ τοῦτο, ὃχι διὰ φόβο μιδε ὀδι' ἀγγανάρισι, μα κινιμενος με το ἡδιόν του θέλιμα, ἤρθεν ἐμπροστάς ἐμένα, του νοδαρο, καὶ τῶν κατῶγεγραμμένων καὶ παρακαλεμένων μαρτυρων καὶ ἐμέν ἐπαρακάλεσεν να γράψω πὸς με δύναμιν τοῦ παρόντος ἰνστρουμέντου τζι ἀλθινῆς, ρεᾶλες καὶ ἡρεβοκάμπιλες ντονατζιὸς μέσα ἢ τζι ζοντανούς δίδι καὶ μέσα ἢ τζι ζοντανους ἀπο ἐδὰ χαρίζι τοῦ ἄνοθεν ἀφέντι πατέρα τὸ ἄνοθεν λαῖνι το μέλη ὅπου ἐσκοδέριζεν ἀπου το ἀνοθεν μοναστιρι. Μετα τοῦτο να 'χι ὀμπλεγο να τονε πάρι, σαν αποθάνι, να τονε κιβέψι στο ἀνοθεν μοναστίρι καὶ να τονε μνιμονεύγι· ξεκαθαρίζοντας, ἂ θέλι καὶ ἡ γυναῖκα τοῦ ἄνοθεν κυρ-Αγγελούτζο να θαντι καὶ κίνι στο λεγομενο μοναστίρι, να 'χι καὶ εἰς ἐκίνι τὸ ἡδιον ὀπλεγο ὁ ἀνοθεν αφεντις πατέρας ...».

168

1598. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

Θ. Δετοράκης, «Μία εἰκόνα τοῦ ἀστικοῦ πλούτου στὸν Χάνδακα»,

Κρητικά Χρονικά 30 (1990), σ. 78-89 (= Δετοράκης, *Βενετοκρητικά*, σ. 154-165).

169

1598-1603. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

Γ. Βιολιδάκης, «Παραχωρήσεις αμπελιών στην Κρήτη κατά την τάξη των κονομιακών (τέλη 16^{ου} - μέσα 17^{ου} αι.)», *Θησαυρίσματα* 36 (2006), σ. 265-268, αρ. 2-3.

170

1598-1627. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

Θ. Δετοράκης, «Ένα άγνωστο μοναστήρι του Άγίου Μηνᾶ», *Κρητολογία* 12-13 (1981), σ. 104-109, αρ. 1-2 (= Δετοράκης, *Βενετοκρητικά*, σ. 229-232, αρ. 1-2).

ΜΙΣΘΩΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΣΤΗ «ΣΙΜΕΣΑΚΟΥ»

1598, 14 Οκτωβρίου

«... με δύναμιν τοῦ παροντος φανεροῦ ἰσχυρομένου κατετάχει ὁ πανωσιώτατος κὺρ Ἀρσένιος ἱερομόναχος τὸ κατὰ κόσμον Στρατῆς ποτε κὺρ Βεκεδίκτου ἱερομονάχου ἐφημέριος καὶ ἡγουμένος τῶν μοναστηρίων τοῦ Ἀγίου Μηνᾶ ἀπὸ τοῦ χωρίου Σκαλάνη εἰς τόπον ὀνομαζόμενον Αποσάμου καὶ δίδει οἰα σιμεσακὰ τοῦ εὐγενῆ ἀφέντι Γιακουμῆ Κορνάρο ποτε εὐγενῆ ἀφέντι Πιερο προζέντες κοιτέτες καὶ παραλαμβάνη σιμεσακὰ ἐκίνα τὰ σόχωρα καὶ ξοχόραφα οπου ἔχη εἰς τὸ ἄνωθε μοναστηριῶν τα ἐδικὰ του καὶ δίδι τούτα οἰα ἓνα χρονον πρῶτον ἐρχόμενον ἀρχήζοντας ἀπο τῆς σημερον καὶ ομπρος καὶ νὰ βαλῇ ὁ λεγομενος ἀφέντις Γιακουμης ὅλους τους καρπους οπου του θελῇ φανῇ καὶ κάμνουσι χρίαν εἰστα λεγομενα χοράφια μοναχικούς του καὶ ὅλες ησπέζες αληθινα χημονικὲς καὶ καλοκαιρινὲς νὰ εἴνε εἰς τὴν μεσιντος καὶ ὅτι καρπον θελῇ ἐξαπεστηλῇν Κύριος τον αὐτὸν χρόνον νὰ εἶναι καρπος καὶ ἄχερα εἰς τὴν μεσηντος ...».

171

1598-1644. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

Γ. Μαυρομάτης, «Ἑλληνικά ἔγγραφα (δωρητήριο καὶ διαθήκες) τῆς μητέρας, τῆς κόρης καὶ τῆς ἐγγονῆς τοῦ Βιτσέντζου Ἰακ. Κορνάρου», *Θησαυρίσματα* 16 (1979), σ. 212-216 αρ. 1, σ. 219-224 αρ. 2, σ. 228-236 αρ. 3.

